

DET MÅNGKULTURELLA SAMHÄLLET

-KORT HISTORIK
-DRIVKRAFTER
-MOTIV

En informationsskrift från:

Sverigedemokraterna

Många har frågat vilka omständigheter som lett fram till 90-talets svenska flyktingpolitik. Vad kan det bero på att Sverige år ut och år in bedriver en politik som gynnar asylmissbruk, som är destruktiv både för vårt eget land och för utvandringsländerna, och som därtill inte ens stöds av folkflertalet. Denna broschyr ger en kortfattad analys.

Mångkulturalismen är trendig, den är ideologin på modet. Liksom kommunismen är den en utopi utan förankring i verkligheten, en önskedröm som troende söker förverkliga med hårda medel. Trenden är internationell, men i Sverige har den slagit igenom särskilt hårt. I Sverige är det tre politiska komponenter som lett fram till mångkulturalismen:

I. KOMMUNISMEN

II. NYLIBERALISMEN

III. DEN SOCIALDEMOKRATISKA INTERNATIONALISMEN

I. Sedan det stod klart att kommunismen inte kunde vinna världsherravälde genom blodig revolution blev "den långa vägen" dess strategi att skaffa sig makt. Den långa vägen har i Sverige (liksom i andra västeuropeiska länder) inneburit:

...att främja massinvandring från underutvecklade och kulturellt starkt avvikande länder. En sådan invandring bidrar nämligen i hög grad till att destabilisera det borgerliga samhället och därmed öppna vägen för kommunismen.

...att besätta viktiga opinionsskapande positioner (inom t ex media och utbildningsväsen), att infiltrera organisationer med hög moralisk status som verkar för jämställdhet, frihet åt förtryckta, bättre miljö, fred, mm (t ex fredsrörelsen, feminismen, miljörörelsen, veganrörelsen, antirasismen, Svenska Naturskyddsföreningen, De Handikappades Riksförbund, Rör inte min kompis.....). Organisationerna i fråga blir därigenom språkrör för kommunistiska idéer och värderingar, varigenom dessa idéer både får stor spridning och blir rumsrena.

...att formulera ett "nyspråk" dvs ge välkända ord ett nytt innehåll och därigenom lägga beslag på dessa ord för sina egna syften. Ex på begrepp som de senaste åren bestulits på sin vedertagna betydelse, den betydelse som finns inskriven i ordböckerna, är "rasism", "flykting", "demokrati", "humanitet", "solidaritet", "alla människors

lika värde". Genom nyspråket förvrids debatten ; den blir osaklig och intellektuellt ohederlig, därför att ordens betydelser är falska. Med detta nyspråk har man desinformert den svenska befolkningen.

Metoderna är framförallt infiltration och indoktrinering.

II. Nyliberalismen är en form av marknadsliberalism. Den omfattas av det ledande moderatskiktet samt av folkpartiledningen. Vad som gäller är den starka individens/entreprenörens frihet. Kapital, tjänster och individer ska röra sig fritt över gränserna.

Metoden är framför allt mångkulturell propaganda.

III. Sedan början av 70-talet har den socialdemokratiska partiledningen systematiskt (vilket framgår nedan) arbetat på att göra Sverige mångkulturellt och därmed stärka sitt politiska grepp om landet. 80% av de nya invandrarna röstade, i varje fall till att börja med, socialdemokratiskt. På 60- och 70-talen hade dessutom partiledningen med Palme i spetsen blivit mycket internationalistiskt orienterad.

Också biståndet var ett sätt att sprida socialismen. Enligt SAP-LO var u-ländernas välståndshöjning även ett verktyg för "de socialistiska idéernas spridning i världen" (SAP-LO:s arbetsgrupp för jämlikhetsfrågor, Jämlikhet, 1969). Här finns förklaringen till att stora delar av vårt bistånd gått till socialistiska diktaturer.

Flyktingpolitiken blev det viktigaste redskapet för att i humanitetens och den internationella solidaritetens namn förvandla Sverige till ett mångkulturellt mönstersamhälle. Eftersom borgarna fångats i nyspråksfällan och följaktligen var rädda att klassas som "rasister" och "främlingsfientliga" förekom ingen borgerlig opposition. Dessutom var nyliberalerna i de borgerliga leden övertygade mångkulturalister.

Metoderna är framförallt propaganda (genom att t ex utnyttja förintelsen och göteborgsbranden, som kopplas samman med rasism och i förlängningen även med kritik av invandringspolitiken - en kritik som därmed klassas som rasism) och lagstiftning.

Följande genomgång av offentliga dokument från slutet av 60-talet och framåt visar hur innehavarna av den politiska makten använt den för att genom lagstiftning förvandla den gamla nationalstaten Sverige med en av hävd homogen befolkning till en mångkulturell stat.

1968: Tidigare utlänningslagar utreds av en invandrarutredning som skall omforma

utlänningspolitiken till en framtida invandrapolitik. Ordet utlänning anses negativt laddat och byts mot ordet invandrare, en terminologi som bättre speglar det officiella perspektivet.

(källa: Nationalencyklopedin)

1969: Palme blir statsminister. Den utomnordiska arbetskraftsinvandringen upphör genom ett enhälligt riksdagsbeslut. Viss arbetskraft med specialkunnande undantas från regeln. Statens utlänningskommission läggs ner. Statens invandrarverk (SIV) grundas för flykting-, invandrar-, och medborgarskapsfrågor. Den första utredningen om svenska folkets inställning till invandrare genomförs.

1975-84: 3-4 000 asylansökningar per år tas emot och prövas. Uppehållstillstånd ges till anhöriginvandring.

1975: Regeringen proklamerar Sverige som en "pluralistisk" stat (prop. 1975:26). Invandrares kulturella och språkliga bakgrund skall inte bara erkännas utan också främjas. Jämlikhet, valfrihet, samverkan blir mottot för den nya politiken. Valfrihet innebär att invandraren själv skall välja sin nya kulturella identitet och själv avgöra i vilken grad han önskar behålla och utveckla sin identitet. Assimilationstanken ersätts med en "positiv syn på framväxten av ett mångkulturellt samhälle, ev. med invandrade minoriteter". Invandrarrådet, ett organ för samråd mellan regeringen och flertalet av invandrarernas riksorganisationer inrättas.

1976: Namnen på bosättningstillstånden ändras till permanenta uppehållstillstånd (PUT). PUT blir huvudregel för svensk flyktingpolitik. Samma år sätts intensiva upplysnings- och utbildningskampanjer igång för att påverka den svenska opinionen i positiv riktning och samtidigt bekämpa de främlingsfientliga tendenser i landet. Universitetskurser i invandrar- och minoritetsfrågor startas på olika platser.

1979-84: En diskriminineringsutredning tillsätts som arbetar med ett tiotal rapporter och lagförslag.

1984: En ny era inleds, där antalet asylsökande ökar dramatiskt, från tidigare cirka 3 000 per år till cirka 12 000, och därefter ytterligare ökar. (Se SIV:s statistik)

1985: Enligt Ds 1995:68 (s16) beräknas att de tidigare ekonomiska vinsterna från

arbetskraftsinvandringen upphört kring 1985 p g a att "invandrarna började ta i anspråk de offentliga välfärdssystemen i betydligt större utsträckning än tidigare. Därefter har ett årligt underskott förelegat, d v s inkomster överförs nu från svensk-befolkningen till invandrabefolkningen"

De s k flyktingpolitiska ambitionerna utökas med insatser för mottagande av skyddsbehövande och andra invandrare och SIV expanderar. Alla kommuner involveras i mottagandet enligt den s k "hela Sverigeprincipen", och regionala organ inrättas.

1986: En diskrimineringsombudsman tillsätts.

1987: En parlamentarisk kommission mot rasism och främlingsfientlighet tillsätts. Den arbetar med lagstiftning, utbildning, forskning och framförallt opinionsbildning.

1988: Riksrevisionsverket påpekar i en rapport 88/02/15 att 90% av de kommun-placerade flyktingarna förblivit bidragsberoende.

1989: Förordningen 1989:271 beslutar om statsbidrag till andra trossamfund för att främja "den religiösa mångfalden i landet."

1994: Särskild brottsstatistik över utlännningar och invandrare som begår brott upphör.

1995: Finansdepartementet ger ut rapporten Ds 1995:68 "Invandring, sysselsättning och ekonomiska effekter" av Jan Ekberg och Lars Andersson. Där konstateras: "I de invandrarutredningar som arbetade på 1970- och 80-talen har invandringens ekonomiska effekter aldrig blivit föremål för någon egentlig studie/..../. Även i ett så pass viktigt ekonomiskt-politiskt dokument som långtidsutredningarna har det inte funnits någon djupare belysning av invandringens ekonomiska effekter." Rapporten kommer fram till att de sannolika kostnaderna för enbart år 1995 uppgick till 20 miljarder och konstaterar (s 17) "20 miljarder kr är ett betydande belopp som i princip skulle kunna få alternativ användning. Dessutom är den riktning som inkomstöverföringarna numera har ett uttryck för att något har blivit helt fel i förhållande till några av Sveriges invandrapolitiska och ekonomisk-politiska målsättningar".

1996: SOU 96:55 påtalar obalansen mellan invandring och arbetsmarknad.

Historiska museet publicerar rapporten "Kunskap som kraft" (Ds 1996:74). Utgångspunkten är att det svenska kulturarvet omedvetet kan användas mot den invandrade befolkningen, vilket kallas "dold rasism". Museerna skall nu se över hur deras utställningar eventuellt i dolda termer bidrar till en felaktig attityd till nationen och dess historia hos svenskarna.

1997: Ds 97:31 påtalar obalansen mellan invandring och arbetsmarknad. Riksdagen antar enhälligt prop. 1997/98:16 "Sverige, framtiden och mångfalden". Propositionen är den mest genomgripande och omvälvande förändring som någonsin gjorts av det svenska samhället och den svenska kulturen. Den antas utan diskussioner och utan massmedial granskning. Allmänheten har därmed inte haft några möjligheter att få information eller att få yttra sig. Den svenska historien och det svenska kulturarvet skall härnäst inte ligga till grund för folkets gemensamma bas och sammanhållning. Hela samhället skall härnäst baseras på den s k mångfalden, d v s etniska grupper, vilken man avser att öka. Kulturpolitiken, skolpolitiken, arbetsmarknadspolitiken, socialpolitiken, inom alla områden skall politiken vara mångetnisk. Arbetsförmedlingarna skall prioritera nyanlända invandrare. Ordet "mångfald" i propositionen avser detsamma som mångetnicitet. "Det låter mera positivt" påpekar man. Förändringarna skall enligt propositionen genomdrivas med "massiva propagandainsatser" i media, på arbetsplatser, i skolan och på universiteten, på biblioteken och via muséer.

1998: Betänkandet 97:174 "Räkna med mångfald" utmynnar i prop 97/98:177. Propositionen fastlägger riktlinjer som gör det möjligt att införa direkta tvångsåtgärder mot arbetsgivare som i sin verksamhet inte uppfyller de etniska jämlikhetsideal som politikerna ställer upp. Kännbara böter och sexsiffriga skadestånd skall kunna utdömas mot arbetsgivare som blir anmälda för diskriminering eller för att inte genomföra etnisk jämställdhet proportionellt efter folkets sammansättning. Företag kan avstängas från att lämna anbud till statlig eller kommunal verksamhet. Muséer, utbildningscentra samt övriga kommunala eller statliga myndigheter kommer bl a via regleringsbrev att tvingas genomföra den s k "kulturella etniska jämlikheten".

1999: Prop. 97/98:177 antas av en enhällig riksdag och träder i kraft den 1 maj.

Historien visar...

6.

...att det är första gången i världshistorien som en gammal nationalstat proklamerats som en pluralistisk, mångkulturell stat med alla de ekonomiska, kulturella, religiösa, sociala och politiska tvångsåtaganden som detta för med sig för den inhemska befolkningen.

...att det mångkulturella samhället kommit till stånd genom att en mängd delbeslut tagits under lång tid utan att folket fått reda på vad den långsiktiga politiken syftat till och vad den konkret innebär ekonomiskt, socialt, politiskt och kulturellt.

...att det genom detta politiska förfarande blivit omöjligt för enskilda politiker och andra beslutsfattare att överblicka helheten och inse konsekvenserna. De många delbesluten har resulterat i en politik som ålägger svenskar att i generationer framöver bekosta andra nationaliteters kulturella och religiösa utveckling och expansion inom Sveriges gränser.

...att det svenska folket hållits utanför alla former av diskussioner och valmöjligheter vad gäller denna ödesdigra politik. Det är t o m så illa att de flesta svenskar fortfarande inte känner till att svenska myndigheter i över 20 år som regel delat ut permanenta uppehållstillstånd i stället för tillfälliga, vilket är huvudregel i alla andra länder. De flesta tror fortfarande att man bara hjälper människor på flykt som behöver tillfälligt skydd. Men i själva verket skapas utan folkets kännedom ett mångkulturellt samhälle.

...att den "inkomstöverföring från svenskbefolkningen till invandrabefolkningen" (Ds 1995:68) som pågått sedan mitten av 80-talet nu är uppe i flera hundra miljarder kr. Bara 1997 uppgick den totala kostnaden för invandringen till drygt 100 miljarder kronor. Detta utan några som helst krav på motprestationer. Medborgarskap kan dessutom erhållas utan krav på svenska språkkunskaper, kulturella kunskaper, självförsörjning eller ens hederlig vandel.

...att ingenting talar för att regeringens föreslagna integrationsåtgärder någonsin hinner ifatt den ständiga ökningen av nya invandrare. 35-40 000 nya invandrare får nu PUT varje år.

...att den omfattande invandringen skett utan någon koppling till arbetsmarknadens behov.

...att de omständigheter som rådde 1969-74, när invandrarutredningen arbetade med förslaget till den politik som fastslogs 1975, drastiskt har förändrats efter 1984. Men trots att världen har förändrats, har den fastlagda politiken inte förändrats utan fortsatt på samma kurs.

...att makthavarna i stället för en öppen demokratisk beslutsprocess bedrivit otaliga kampanjer mot det egna folket i avsikt att förhindra all opposition mot den förda invandringpolitiken. Den s k mångfalden skall dessutom ökas med hjälp av "massiva propagandainsatser".

...att makthavarna skapat en falsk bild av verkligheten i vilken staten gjort gällande, att det är svenskarnas humanitära och solidariska plikt att ta emot människor som i den officiella vokabulären alltid betecknats som flyktingar, trots att en överväldigande majoritet saknat skyddsbehov enligt FN:s definitioner. I själva verket har inget annat land tolkat flyktningbegreppet så vidlyftigt som Sverige. Detta är ett led i skapandet av det mångkulturella samhället.

Sammanfattningsvis kan konstateras att "mångkulturalismen" är ett gigantiskt vänsterprojekt som fått stöd av en aningslös borgerlighet - samt att flyktingpolitiken utnyttjats för att göra Sverige mångkulturellt. Mångkulturalismen är också makthavarnas projekt; det drivs av den politiska, kulturella och ekonomiska s k eliten som trots olika partipolitisk färg spelar tillsammans på den mångkulturella planhalvan. Förutom Sverige har endast Kanada och Australien officiellt proklamerat sig som mångkulturella stater. Båda dessa är koloniala samhällen, där urbefolkningen reducerats till en spillra.

Sverigedemokraterna

Box 200 85

104 61 STOCKHOLM

Tel; 08-641 20 11

Postgiro: 23 45 65-0 (medlemskap 200:-)

www.sverigedemokraterna.se